

MARGITTA – MARGHITA – MARGARETHEN

Kocsis Alexandra

AKVARELL A TERMÉSZETES BOMLÁSRÓL

Állókép Margittáról

Ahogy nagytatám bazsarózsái:
én is
egy elhallgatott,
foghíjas
földben gyökerezem.
Bebetetlen ágy, ahol tizenötezren hánykolódnak;
alszunk együtt:
egy levegőre a folyóval.
Kimerevített kép: bütykös tölgyfák
közt túlméretezett léptek és
az aszfalt repedései közé szorult napfény:
gondolatjelek közt gyerekek.
Most hangyák laknak a cipőmben,
rothadó almák között,
és a bokámig ér az erdőtűz –
ahol
egy giliszta tanít repülni egy fecskét,
ott az égbolt sosem tágul.
Így marad minden,
az idő sárga fogai közt a rés:
az én városom.
Hazavágásom köldöksinórján a vég
ordít, ha örül.
Este hat óra táján állatszág
és csend
ül a városra:
a generációs zsibbadás.